НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх.No 52-654-04-50
Дата 15 / 07 2026 г.

ЧРЕЗ
Г-ЖА МИХАЕЛА ДОЦОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

02
16

ДО
Г-Н КОНСТАНТИН ПРОДАНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО
БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 79, ал. 1 от ПОДНС внасяме предложение за изменения и допълнения на приетия на първо гласуване на 10.07.2026 г. Законопроект за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2026 г., № 52-602-01-18, внесен от Министерски съвет на 01.07.2026 г., както следва:

Чл. 12 се изменя по следния начин:

„ Чл. 12. Размерът на паричното обезщетение за отглеждане на дете до 2-годишна възраст по чл. 53 от Кодекса за социално осигуряване и за отглеждане на дете до 8-годишна възраст от бащата (осиновителя) по чл. 53ж от същия кодекс за 2026 г. е 80 на сто от минималната работна заплата за страната, определена за съответната календарна година.“

Мотиви:

С предложението се въвежда нормативен механизъм, при който размерът на паричното обезщетение през втората година на майчинството се обвързва с минималната работна заплата, вместо да се определя чрез фиксирана стойност. По този начин се създава автоматичен механизъм за ежегодна актуализация на обезщетението, съобразен с динамиката на доходите в страната и с решенията за определяне на минималната работна заплата.

От икономическа гледна точка този подход представлява по-устойчиво и предвидимо законодателно решение. Той ограничава необходимостта от периодични законодателни изменения за актуализиране на размера на обезщетението, съхранява неговата реална покупателна способност при инфлационни процеси и осигурява по-голяма стабилност и предвидимост както за държавния бюджет, така и за домакинствата при средносрочно финансово планиране.

Предложението има и съществен социално-икономически ефект. По-адекватното равнище на доходна подкрепа през периода на отглеждане на дете до двегодишна възраст намалява риска от изпадане в бедност и социално изключване на младите семейства, особено в условията на нарастващи разходи за издръжка. В същото време мярката създава по-благоприятни условия за съчетаване на семейния и професионалния живот, като предоставя по-голяма финансова сигурност в периода на майчинството.

В по-широк аспект подобна нормативна уредба е в съответствие с целите на демографската и семейната политика, тъй като подобрява икономическата среда за отглеждане на деца и изпраща ясен сигнал за дългосрочен ангажимент на държавата към подкрепата на семействата. Макар подобна мярка да предполага допълнителен бюджетен ресурс, тя следва да бъде разглеждана като инвестиция в човешкия капитал, която има потенциал да генерира положителни социални и икономически ефекти чрез повишаване на трудовата активност, ограничаване на бедността и създаване на по-благоприятни условия за преодоляване на негативните демографски тенденции.

ВНОСИТЕЛИ:

Мира Д. Михайлова, Копар
Айтен Б. Собри
Атидже Ахмед-Вели
Десислав Чапрев
Левент Ахмед
Николай Георгиев Зкопар
Калин Стоянов
Даниел Лилков
Фатма Мюдюс
Мария Петрова

Хасан Лейлеков
и Ибо Хамев

Шенджан Халит
Станислав Апостасов
Сейфи Мехмедов
Пансер Бейти
Байрам Байрович
Неждет Шабан